

عنوان مقاله:

ارزیابی رویکردهای معاصر در تفسیر قرآن برپایه نظریه کارآمدی

محل انتشار:

دوفصلنامه دین و دنیای معاصر، دوره 8، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

خدیجه احمدی بیغش - دکتری تفسیر تطبیقی، مجتمع آموزش علوم اسلامی کوثر، تهران، ایران.

محسن قمرزاده - مدیر گروه فقه قرآن و حدیث، مرکز فقهی ائمه اطهار (علیهم السلام)، قم، ایران

خلاصه مقاله:

کارآمدی، امری نسبی است که با توجه به اهداف، امکانات و موانع خاص هر پدیده، تغییر می کند. این معیار مورد توجه خاص مکاتب و نظریات مختلف قرار گرفته است. اگرچه نظریه کارآمدی مورد نظر این مکاتب با مسائل دینی ما سازگاری ندارد، اما کارآمدی، به معنای محوریت داشتن سودمندی حداکثری در امور چون رویکردهای تفسیری قرآن کریم، موجب ماندگاری و حتی کنش اجتماعی این نظریات خواهد شد. این پژوهش درصدد پاسخگویی به این پرسش است معیارهای کارآمدی در رویکردهای مختلف یک نظریه تفسیری چگونه قابل اجرا است. بررسی توصیفی تحلیلی این مسئله حکایت از آن دارد که نظریه کارآمدی در رویکردهای ناظر به متن، مولف، و مفسر، با پیروی از معیارهای مهم در هر یک از این رویکردها، می تواند موجب ارائه نظریه کارآمد تفسیری شده، و گسترش کمی و کیفی فهم کتاب الهی را منجر گشته، و تنوع رویکردها و دیدگاههای تفسیری سر از نسبیت در نیاورد. با پیروی از معیارهای مهم در هر یک از این رویکردها، می تواند موجب ارائه نظریه کارآمد تفسیری شده، و گسترش کمی و کیفی فهم کتاب الهی را منجر گشته، و تنوع رویکردها و دیدگاههای تفسیری سر از نسبیت در نیاورد.

کلمات کلیدی:

نظریه تفسیری، معیارهای کارآمدی، تفاسیر معاصر، رویکردهای مختلف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1425526>

